Dosarul nr.5r-5820/2025;
4-25133182-12-5r-17092025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 februarie 2026 *****

Judecătoria Chișinău, sed. Ciocana
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Dumitru Bosîi
Grefier Dumitrița Obreja
Cu participarea:
Reprezentantului petiționarei, avocatul Andrei Bondarenco,
În lipsa: agentului constatator Corina Carablut, citată legal,

examinând în şedinţă judiciară publică, cauza contravențională în baza contestației depuse de avocatul Andrei Bondarenco în numele petiționarei TUREAC Elena împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 847406 din 30.04.2025, întocmit în privința cet. TUREAC Elena, născută la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată, instanța,-

a constatat :

La data de 30 aprilie 2025, agentul constatator Corina Carablut, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 847406 în privința cet. TUREAC Elena în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: la data de 10 iulie 2024, ora 17:51, aflându-se în *****, a primit mijloace bănești, în scopul exercitării unor drepturi electorale, la alegerile prezidențiale din toamna anului 2024.

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. TUREAC Elena, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., echivalentul sumei de 25000 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare, la data de 05 septembrie 2025, contravenienta TUREAC Elena a depus la autoritatea din care face parte agentul constatator o contestație, solicitând anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare emise în privința sa pe cazul relatat supra, și deopotrivă încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

În argumentarea contestației sale, petiționara a pledat nevinovată.

De asemenea, petiționara a solicitat repunerea în termen a contestației sale. În argumentarea acestei solicitări, autoarea a indicat că la data de 3 septembrie 2025 a luat cunoștință cu decizia de sancționare prin intermediul executorului judecătoresc Mihailov Gheorghe, în cadrul procedurii de executare *****.

A mai precizat că, agentul constatator nu a înștiințat/citat petiționara nici cu privire la intentarea, fie examinarea cazului contravențional și nici despre faptul emiterii deciziei agentului constatator dată potrivit actului de învinuire seria/nr. MAI06 847406 din 30 aprilie an. 2025, nefiind astfel oferite nici garanțiile la un proces echitabil; petiționara nu a cunoscut și până la momentul actual, nu cunoaște nici esența și nici temeiul acțiunilor/actului de învinuire și nici probe care au stat la baza actului de învinuire.

A subliniat și faptul că, timpul săvârșirii faptei contravenționale a fost indicat ca fiind ”10 iulie 2024, pe când norma incriminatorie prevăzută de art.47/1 Cod contravențional a intrat în vigoare abia la 15.08.2024.

Argumentele participanților la proces:

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul petiționarei a susținut integral contestația, reiterând aceleași argumente expuse în textul contestației.

Agentul constatator Corina Carablut fiind citată legal, nu s-a prezentat la ședința de judecată, deși procedura de citare legală a acesteia a fost executată. În condițiile enunțate, conducându-se de prevederile art. 455 Cod contravențional, instanța a dispus examinarea contestației în lipsa agentului constatator.

Aprecierea instanţei:

Audiind opiniile participanţilor la proces, examinând materialele cauzei în raport cu cadrul legal relevant speței, instanţa apreciază necesar să admită contestația petiționarei, reieşind din următoarele considerente:

Preliminar instanța de judecată verifică chestiunea admisibilității contestației spre examinare.

Astfel, potrivit art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1]alin.(8).

De la bun început instanța reține că, de caz, contestația deferită spre soluționare se înscrie în categoria de cauze contravenționale atribuite spre examinare în competența instanței de judecată, în acord cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Cu referire la cererea petiționarei privind repunerea în termen a contestației, instanța relevă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 30.04.2025, în lipsa contravenientei TUREAC Elena, aspect dedus din mențiunile consemnate în procesul-verbal, și anume semnătura martorului asistent.

La rândul său, contestația a fost înregistrată la data de 05.09.2025. Totodată, petiționara a anexat copia încheierii executorului judecătoresc Mihailov Gheorghe din 25.08.2025, recepționată la 03.09.2025, din care se deduce că petenta a aflat despre existența deciziei de sancționare abia la data de 03.09.2025, contestația acesteia urmând a fi repuse în termenul legal.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că potrivit art. 448 alin. (8) Cod contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

La materialele cauzei, se regăsește ordinul de plată a numerarului nr.***** din 04.09.2025, prin care se confirmă că TUREAC Elena a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Așadar, și la acest capitol instanța apreciază contestația ca fiind admisibilă spre examinare.

Cu referire la fondul cauzei:

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituţiei Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenţiei Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicţia lor drepturile şi libertăţile definite în titlul I al Convenţiei. Această obligaţie trebuie respectată de către toate instituţiile statale, de către puterea executivă a statului, însă şi de puterile legislativă şi judecătorească, precum şi de către toate persoanele care acţionează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984): „În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delicte și contravenții. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții".

Deopotrivă, CtEDO a concluzionat că, „distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidență a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale" (CEDO). Iar, în speța Ziliberberg vs. Moldova, de CtEDO este menționat că, la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 30 aprilie 2025, agentul constatator Corina Carablut, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 847406 în privința cet. TUREAC Elena în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: la data de 10 iulie 2024, ora 17:51, aflându-se în *****, a primit mijloace bănești, în scopul exercitării unor drepturi electorale, la alegerile prezidențiale din toamna anului 2024.

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. TUREAC Elena, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., echivalentul sumei de 25000 lei.

În context, potrivit art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la celelalte materiale existente la dosar.

Așadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La rândul său și art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional prescrie că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art.425 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale

martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În subsidiar, prevederile art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional consacră că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Pe caz, în susținerea de facto a învinuirii aduse cet.TUREAC Elena în baza normei incriminatorii citate anterior, agentul constatator a administrat cu titlu de mijloace materiale de probă următoarele înscrisuri: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 847406 din 30.04.2025, în original; copia ordonanței procurorului din 08.11.2024, prin care a fost constatat că la efectuarea măsurii speciale – colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell" privind aplicația mobilă cu identificatorul *PSB și/sau "*ПСБ" (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024-până la 22.10.2024, au fost respectate condițiile și temeiurile legale prevăzute în Codul de procedură penală; copia ordonanței procurorului din 22.10.2024 prin care s-a dispus efectuarea măsurii speciale de investigații - *colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell"* privind aplicația mobilă cu identificatorul *PSB și/sau "*ПСБ" (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024-până la momentul executării; copia încheierii judecătorului de instrucție din 01.04.2025, prin care a fost autorizată folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală nr.*****în cauza contravențională *****, precum și copia mandatului judecătoresc; copia ordonanței procurorului din 19.11.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell" cu indicarea datelor de identificare a utilizatorilor cartelelor SIM unice (46040 numere); copia ordonanței procurorului din 11.12.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații; *copia mandatului judecătoresc din 22.10.2024 prin care a fost autorizată efectuarea măsurii speciale de investigație - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell"* privind aplicația mobilă cu identificatorul *PSB și/sau "*ПСБ" (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024-până la 22.10.2024.

Petiționara nu a fost de acord cu învinuirea adusă ei prin actul administrativ prenotat și decizia de sancționare, astfel că a exercitat dreptul la contestație în ordinea stabilită de art.448 alin.(1) Cod contravențional.

Ab initio, în vederea respectării garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Din accepțiunea prevederilor art.6 alin.(2) şi (3) CEDO, orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Acestea fiind clarificate, instanța accentuează că orice acuzat are, în special, dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa; să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere.

Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 847406 din 30.04.2025, instanța stabilește că în coraport cu prevederile art. 443 și art.445 din Codul contravențional, careva temeiuri pentru a declara nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, nu au fost stabilite.

În subsidiar, instanța va verifica temeinicia acuzațiilor reținute de agentul constatator în sarcina petiționarei prin decizia de sancționare și procesul-verbal cu privire la contravenție, contestate în speță.

În acest sens instanța învederează că, art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional incriminează: *Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, care se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.*

Respectiva normă incriminatorie a fost reglementată de legiuitorul național prin *Legea nr.230 din 31.07.24, MO355-357/15.08.24 art.559; în vigoare din 15.08.24.*

În dezvoltarea raționamentului anterior invocat, instanța pornește de la faptul că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unui inculpat şi, prin urmare, cu privire la încadrarea juridică pe care instanţa ar putea să o reţină împotriva acestuia, este o condiţie esenţială a echităţii procedurii [Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), pct. 52; Sejdovic împotriva Italiei (MC), pct. 90].

Cu transpunere la caz, deși aparent rubrica nr.6 din procesul-verbal expune fabula potrivit căreia: *”*la data de 10 iulie 2024, ora 17:51, aflându-se în *****, a primit mijloace bănești, în scopul exercitării unor drepturi electorale, la alegerile prezidențiale din toamna anului 2024*”*,- însă, nici descrierea pretinsei acțiuni ilicite, nici înscrisurile administrate la dosarul contravențional nu permit identificarea acțiunilor/ inacțiunilor concrete prin care se pretinde că s-a manifestat modalitatea normativă de exteriorizare a laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă – *primirea mijloacelor bănești.*

Or, descrierea faptei contravenționale incriminate trebuia să se identifice cu claritate și precizie conținutul activităților, acțiunilor, fie inacțiunilor pretins ilicite, împrejurările în care acestea au avut loc, care au generat răspunderea contravențională a cet.TUREAC Elena potrivit normei de incriminare de la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

În subsidiar, instanța subliniază în special caracterul defectuos al individualizării timpului comiterii prezumatei fapte prejudiciabile. Or, norma incriminatorie prevăzută de art.47[1] Cod contravențional, a fost instituită în legea penală a Republicii Moldova la 15.08.2024, pe când agentul constatator indică drept perioadă de săvârșire a faptei contravenționale **”10 iulie 2024, ora 17:51”**.

În atare condiții, timpul comiterii faptei prejudiciabile se pretinde a fi cel de până la intrarea în vigoare a normei incriminatorii de referință.

O atare abordare contravine principiilor *„nullum crimen sine lege”* şi *„nulla poena sine lege”*, și de asemenea principiilor de acțiune a legii contravenționale în timp. Astfel, în accepțiunea art.3 alin. (1) Cod contravențional, Caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Totodată, același principiu este protejat și la nivel european prin art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care stabilește că: „(...) Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune care, în momentul comiterii, nu constituia infracțiune potrivit dreptului intern (...)”.

Aplicarea art. 47[1] Cod contravențional este condiționată de demonstrarea că fapta imputată a avut loc ulterior intrării în vigoare a legii, adică începând cu 15 august 2024.

Reținerea unor acuzații contravenționale unor perioade anterioare datei de 15 august 2024, transgresează principiile enumerate supra, și ca urmare generează dubii asupra legalității și temeiniciei acuzațiilor aduse cet. TUREAC Elena.

Instanța de judecată mai notează și faptul că, în Hotărârea nr.21 din 22 iulie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a subliniat că „în materie penală, principiile *„nullum crimen sine lege”* şi *„nulla poena sine lege”* impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. [...] Curtea reține că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal”.

Pe fundalul omisiunilor stabilite, instanța relevă că potrivit practicii CtEDO, carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă (a se vedea HCC nr.12 din 14.05.2015). Tot în opinia CtEDO, *omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul acuzatului.* Cu alte cuvinte, riscul oricărei erori comise de organul de urmărire penală, sau chiar de o instanță, urmează să fie suportat de către stat, iar corectarea acesteia nu trebuie să fie pusă în sarcina persoanei (HCC nr.12 din 14.05.2015, parag.76), cu excepțiile prevăzute de lege.

Subsumând elementele de analiză relatate supra, instanța reiterează că procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal.

Este indubitabilă forța juridică specifică actului administrativ, grefată pe prezumția emiterii acestuia în acord cu toate condițiile legale, prezumție care îmbracă trei „dimensiuni” – de legalitate, de veridicitate, respectiv de autenticitate.

Prezumția de veridicitate (temeinicie) reprezintă o presupunere relativă a conformității aspectelor menționate în cadrul actului administrativ cu implicațiile realității factuale la care actul se referă.

În doctrină și practică a fost statuat constant că prezumția antereferită își găsește deplină aplicabilitate inclusiv pe tărâmul ilicitului contravențional, fiind o trăsătură esențială a proceselor-verbale de constatare a contravenției, privite ca acte administrative *ut singuli*.

Cu toate acestea, prezumției de veridicitate îi este susceptibilă a se opune prezumția de nevinovăție a contravenientului.

Instanța mai observă că, fapta contravențională prezintă minime „veleități” penale intrinseci, iar procedura în cauză trebuie să respecte aceleași garanții ale dreptului la apărare prezente în dreptul penal, deci inclusiv prezumția de nevinovăție.

Aşadar, procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei se bucură de prezumţia de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere (contestație) împotriva acestuia, este contestată chiar prezumţia de care se bucură.

Totodată, din accepțiunea literelor a) şi b) ale art. 6 § 3 CEDO, dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei trebuie să fie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-şi pregăti apărarea [Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), pct. 54; Dallos împotriva Ungariei, pct. 47].

În subsidiar instanța notează că, art. 375 Cod contravențional definește pe îndelete principiul prezumției de nevinovăție, potrivit căruia: (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acuzația adusă lui TUREAC Elena de comitere a contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod Contravenţional RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 instanţa încetează procesul contravenţional.

Conform art.441 alin. (1) lit.a) Cod Contravenţional RM, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată nu a fost dovedit că TUREAC Elena ar fi comis fapta contravenţională specificată la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, contestaţia urmează a fi admisă, iar procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Conducându-se de prevederile art. art. 448, 458, 460-462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se repune în termen contestația înaintată de avocatul Andrei Bondarenco în numele petiționarei TUREAC Elena împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 847406 din 30.04.2025.

Se admite contestația înaintată de avocatul Andrei Bondarenco în numele petiționarei TUREAC Elena împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 847406 din 30.04.2025, întocmit în privința cet. TUREAC Elena, născută la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui TUREAC Elena, în temeiul art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Se declară nulă decizia agentului constatator Corina Carablut, seria MAI06 847406 din 30.04.2025, de aplicare a sancțiunii contravenționale lui TUREAC Elena, sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, în baza art. 47^1 alin.(1) Cod Contravențional RM.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sed. Ciocana.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul **Dumitru Bosîi**